О П Р Е Д Е Л Е Н И Е
№ 32730

гр. София, 20.08.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Трето отделение 80 състав,** в закрито заседание на 20.08.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **10293** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал.4 АПК вр. чл.172, ал.6 ЗДвП.

Образувано е по жалба на Т. Л. П., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, чрез адв. Д. М. от САК, срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ПАМ) № GPAM- 2180715 от 02.08.2026 г., издадена от Е. К. А. - мл. автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 1, б. „з“, подбуква „дд“ ЗДвП временно е отнето свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 12 месеца, за нарушение на чл.175а, ал.1 от ЗДвП. В жалбата се съдържа искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорения акт.

Ответникът не взема становище по жалбата и искането за спиране на предварителното изпълнение при комплектуване на административната преписка и изпращането ѝ в АССГ.

Съдът намира искането за допустимо, като направено в срок и от легитимирано лице, чиито права и законни интереси са засегнати от индивидуалния административен акт. Разгледано по същество е неоснователно.

По силата на чл.172, ал.6 ЗДвП жалбата не спира изпълнението на заповедта. Разпоредбата на чл. 166, ал.4 АПК предвижда възможност допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на закона, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, да бъде спряно от съда по искане на оспорващия при условията на ал. 2, т.е. когато то би му причинило значителна или трудно поправима вреда. Условие за спиране от съда на допуснатото по закон предварително изпълнение е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в разпоредбата на чл.60, ал.1 АПК. Касае се за противопоставим интерес на оспорващия, респ. той носи доказателствената тежест за доказване на обстоятелствата по чл.166, ал.2 АПК.

В конкретния случай ПАМ е наложена на основание чл.171, т.1, б.“з“, подточка „дд“ от ЗДвП за нарушение по чл.175а, ал.1, предл. 2 от ЗДвП – за ползване на пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. Посочено е изрично в заповедта, че на 02.08.2026 г. Т. Л. П., ЕГН [ЕГН], като водач на

мотоциклет „К. Нинджа 3Х 6Р“, с рег. [рег.номер на МПС] , в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към [улица], не ползва пътищата за обществено ползване по предназначение – умишлено вдига мотициклета на задна гума и така го управлява в продължение на 40-50 метра. Цитирана е императивната забрана по чл.104б, т.2 от ЗДвП, според която на водача на моторно превозно средство е забранено да използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

Целта на наложената на основание чл.171, ал.1 от ЗДвП ПАМ е осигуряване на безопасността на движението по пътищата и преустановяване на административните нарушения. Безопасността на движението по пътищата безспорно е насочена към предпазване на живота и здравето на останалите участници в движението – цел, защитима по смисъла на чл.60, ал.1 от АПК. От друга страна, целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалваната пред съда заповед е да се даде временна защита на твърдението на оспорващия, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

Законовата презумпция за високата обществена значимост на защитените обществени отношения по ЗДвП, а именно безопасността на движението по пътищата и преустановяването на административни нарушения, които застрашават живота и здравето на хората, е основание за допускане на предварително изпълнение на този вид принудителни мерки по силата на закона. Предпоставка за постановяване на неговото спиране е наличието на друг противопоставим интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в чл. 60, ал. 1 от АПК. В тежест на жалбоподателя в административния процес е да установи наличието на обстоятелства, при които спирането на изпълнението на оспорената заповед е основателно. Съдът приема, че посочените в жалбата обстоятелства не указват на значителна и трудно поправима вреда за оспорващия, която по тежест би могла да се противопостави на обществения интерес да се осигури безопасност на движението по пътищата.

Жалбоподателят прилага договор за квалификация от 29.05.2026 г., по силата на който се е съгласил да бъде обучаван, за да придобие квалификация за авиомеханик, чрез обучение в Институт по въздушен транспорт в базата на „Луфтханза Техник София“ ООД, която се намира в района на Летище С., докато постоянният му адрес в [населено място],[жк]. В тази връзка твърди, че има нужда от своето свидетелство за управление на МПС, за да може да се придвижва своевременно до мястото на обучението си всеки ден в продължение на 28 седмици, считано от 15.06.2026 г. Твърдението на жалбоподателя, че желае да се ползва от правото на употреба на СУМПС с оглед придвижването му до мястото за обучение не кореспондира с използването на МПС в нарушение на задължението по чл.104б, т.2 от ЗДвП. Описаното в заповедта управление на мотоциклета на задна гума на оживен булевард в столицата безспорно засяга безопасността на движението по пътищата, а с това застрашава живота и здравето на другите участници в движението. С други думи, претенцията да се ползват законни права предлолага реципрочно задължение да се съблюдават и законовите задължения по ЗДвП при ползване на МПС, особено когато са свързани с особено важни обществени интереси по смисъла на чл.60, ал.1 от АПК, каквито са животът и здравето на гражданите.

По изложените съображения съдът приема, че жалбоподателят не твърди обстоятелства за нанасяне на значителна или трудно поправима вреда от изпълнението на акта, които да са противопоставими на обществения интерес от осигуряване на безопасността на движението по пътищата. При преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателя и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на заповедта с оглед защита живота и здравето на всички участници в движението, съдът намира, че превес следва да се даде

на последните, поради което искането е неоснователно.
Водим от горното, СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на Т. Л. П., ЕГН [ЕГН], със съдебен адрес [населено място], [улица], вх. А, ет. 2, чрез адв. Д. М. от САК, за спиране на предварителното изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GPAM- 2180715 от 02.08.2026 г., издадена от Е. К. А. - мл. автоконтрольор към СДВР, отдел „Пътна полиция“, с която на основание чл. 171, т. 1,6. „з“, подбуква „дд“ ЗДвП временно е отнето свидетелството му за управление на МПС до решаване на въпроса за отговорността му, но не повече от 12 месеца, за нарушение на чл.175а, ал.1 от ЗДвП.
ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

СЪДИЯ: